

Samling af Afgørelser

Sag T-3/12

**Heinrich Kreyenberg
mod**

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

»EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket MEMBER OF €e euro experts — absolut registreringshindring — emblemer for Unionen og dens aktivitetsområder — eurosymbolet — artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning (EF) nr. 207/2009«

Sammendrag – Rettens dom (Tredje Afdeling) af 10. juli 2013

1. *EF-varemærker — definition på og erhvervelse af et EF-varemærke — absolutte registreringshindringer — varemærker, der skal afvises i medfør af Pariserkonventionen — beskyttelse af statsemblemer og emblemer for internationale organisationer — efterligning fra et heraldisk synspunkt — betingelse for beskyttelsen af emblemer for internationale organisationer*

[Rådets forordning nr. 207/2009, art. 7, stk. 1, litra h)]

2. *EF-varemærker — definition på og erhvervelse af et EF-varemærke — absolutte registreringshindringer — varemærker, som indeholder tegn, emblemer eller våben, ud over de i artikel 6ter i Pariserkonventionen omhandlede — betingelser for beskyttelse*

[Rådets forordning nr. 207/2009, art. 7, stk. 1, litra h) og i)]

3. *EF-varemærker — definition på og erhvervelse af et EF-varemærke — absolutte registreringshindringer — varemærker, som indeholder tegn, emblemer eller våben, ud over de i artikel 6ter i Pariserkonventionen omhandlede — beskyttelsens omfang — eurosymbolet*

[Rådets forordning nr. 207/2009, art. 7, stk. 1, litra h) og i)]

4. *EF-varemærker — afkald, fortabelse og ugyldighed — registrering i strid med artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 — figurmærket MEMBER OF €e euro experts*

[Rådets forordning nr. 207/2009, art. 7, stk. 1, litra i)]

1. Artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker, sammenholdt med artikel 6ter i Pariserkonventionen, som denne henviser til, beskytter to kategorier af emblemer.

For det første forbyder denne bestemmelse registrering af statsemblemer, ikke alene som varemærker, men også som varemærkebestanddele, uanset om disse emblemer gengives identisk, eller om der i denne forbindelse fra et heraldisk synspunkt blot er tale om en efterligning. For at afgøre, om et varemærke fra et heraldisk synspunkt indeholder en efterligning af et emblem, skal der tages hensyn til den heraldiske beskrivelse af dette emblem. Imidlertid vil enhver forskel mellem det nævnte

varemærke og emblemet, som måtte blive fastslået af en specialist i heraldisk kunst, ikke nødvendigvis blive opfattet af gennemsnitsforbrugeren, som på trods af forskelle vedrørende visse heraldiske detaljer kan se varemærket som en efterligning af det pågældende emblem.

For det andet forbyder artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009 registrering af et varemærke, der fra et heraldisk synspunkt indeholder en gengivelse eller en efterligning af et emblem for en international mellemstatslig organisation, når dette er blevet tilstillet de deltagende lande i Pariserkonventionen gennem Det Internationale Bureau for Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret. Dette forbud skal imidlertid kun finde anvendelse i det tilfælde, der er omhandlet i Pariserkonventionens artikel 6ter, stk. 1, litra c), dvs. når det omhandlede varemærke som helhed hos offentligheden vækker forestilling om, at der består en forbindelse mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den omhandlede internationale mellemstatslige organisation, eller varemærket giver offentligheden den forestilling, at der består en sådan forbindelse.

(jf. præmis 28-31)

2. Artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker skal anses for at forbyde registreringen som varemærker eller varemærkebestanddele af andre emblemer end dem, der er omfattet af samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra h), uanset om disse emblemer gengives identisk, eller om der i denne forbindelse alene er tale om en efterligning.

Indledningsvis bemærkes nemlig, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 ikke udtrykkeligt begrænser det forbud, som den indfører, til de varemærker, der gengiver et emblem identisk. Bestemmelsens ordlyd gør det muligt at fortolke den således, at den forbyder ikke blot identisk gengivelse, men også efterligning af et emblem ved et varemærke. Hvis der ikke blev anlagt en sådan fortolkning, ville den effektive virkning af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 i øvrigt blive væsentligt reduceret: Det ville være tilstrækkeligt, at et emblem var blevet lidt ændret selv på en måde, som ikke ville kunne opdages af en person, der ikke var specialist i heraldisk kunst, for at det kunne registreres som varemærke eller varemærkebestanddel.

For det andet skal det understreges, at EU-lovgiver på ingen måde har præciseret, at det kun er et varemærke, der udelukkende består af et emblem, som det kan være forbudt at registrere i medfør af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009. Ved at anvende verbet »indeholde« i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 har EU-lovgiver angivet, at brugen af andre emblemer end dem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009 under de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse, er forbudt, ikke blot som varemærke, men også som varemærkebestanddel. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med den effektive virkning af den nævnte bestemmelse, der tilsigter at garantere den mest fuldstændige beskyttelse af de emblemer, som den henviser til.

Dette forbud er dog ikke ubetinget.

De emblemer for internationale mellemstatslige organisationer, som på regulær vis tilstilles de deltagende lande i Pariserkonventionen, er beskyttet ved artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, når det omhandlede varemærke som helhed hos offentligheden vækker forestilling om, at der består en forbindelse mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den omhandlede internationale mellemstatslige organisation. Hvis den beskyttelse, der ydes ved artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, kunne komme i betragtning, herunder når denne sidste betingelse ikke er opfyldt, ville den være større end den beskyttelse, som artikel 7, stk. 1, litra h), giver emblemer for internationale mellemstatslige organisationer, som på regulær vis tilstilles de deltagende lande i Pariserkonventionen.

Der er imidlertid intet, der tyder på, at EU-lovgiver har villet tillægge de emblemer, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, en større beskyttelse end de emblemer, der er nævnt i forordningens artikel 7, stk. 1, litra h), således at omfanget af beskyttelsen i henhold til artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 ikke kan være større end omfanget af beskyttelsen i henhold til samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra h).

Den beskyttelse, der er tillagt de emblemer, som er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, finder derfor kun anvendelse, når varemærket, der indeholder et sådant emblem, som helhed kan vildlede offentligheden med hensyn til den forbindelse, der er mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den myndighed, som det omhandlede emblem henviser til.

(jf. præmis 34-40)

3. Artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker beskytter andre emblemer end dem, der er omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra h), dvs. andre emblemer end statsemblemer og emblemer for internationale mellemstatslige organisationer, som på regulær vis tilstilles de deltagende lande i Pariserkonventionen, forudsat at de nævnte emblemer er af særlig offentlig interesse. Henset til den brede formulering af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 bemærkes, at denne beskytter ikke blot emblemer for internationale mellemstatslige organisationer, som ikke er blevet tilstillet de deltagende lande i Pariserkonventionen, men også de emblemer, som, selv om de ikke betegner alle aktiviteterne hos en international mellemstatslig organisation, ikke desto mindre har en særlig forbindelse til en af disse aktiviteter. Den omstændighed, at et emblem har forbindelse til en af aktiviteterne hos en international mellemstatslig organisation er nemlig tilstrækkelig til at bevise, at der er en offentlig interesse i at det beskyttes.

Det bemærkes derfor, at det ikke blot er Den Europæiske Unions emblemer som sådan, men også de emblemer, der alene fremkalder forestilling om et af de områder, hvor Unionen udøver sine aktiviteter, der navnlig er beskyttet af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 under overholdelse af de andre betingelser, der er opstillet i denne bestemmelse.

Artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 bestemmer endvidere, at artikel 7, stk. 1, finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Den Europæiske Union. Det skal altså forstås således, at den offentlige interesse, som der er henvist til i forordningens artikel 7, stk. 1, litra i), ikke nødvendigvis skal været konstateret på hele Unionens område. Det er tilstrækkeligt, at den findes på en del af dette område. Under disse omstændigheder må det antages, at nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, litra i), beskytter bl.a. ethvert emblem, der uden at designere Unionen som helhed vedrører en aktivitet udøvet af denne, også selv om nævnte aktivitet kun vedrører visse medlemsstater i Den Europæiske Union.

I denne forbindelse fastsætter artikel 3, stk. 4, EUT, at »Unionen opretter en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta«. Eurosymbolet er således med sikkerhed symbolet på en aktivitet udøvet af Den Europæiske Union. Den omstændighed alene, at visse medlemsstater af Den Europæiske Union ikke har euroen som valuta, gør det derfor ikke muligt at konkludere, at dette symbol, med hensyn til hvilket der ikke er nogen oplysninger i sagen, der tyder på, at det er blevet tilstillet de deltagende lande i Pariserkonventionen på regulær vis, er udelukket fra det beskyttelsesområde, der er blevet indført ved artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009.

(jf. præmis 44-47)

4. Jf. afgørelsens tekst

(jf. præmis 107-114)